

видѣние Божие. Нѣ той неосталь до край живота си така добродѣтеленъ и богобоязливъ, за това Богъ избралъ чрѣзь Самуила на мѣсто Саула за царь *Давида*, най-младый отъ седмь тѣхъ сынове Иесеевы отъ Иудино-то колѣно.

Давидъ.

Давидъ, творый царь Израилскый, прославиль ся испрво съ това, че въ боя съ Филистимляне-ты хврлялъ камень съ пращкж, та ударилъ по чело-то прѣдводителя имъ *Голияша*, кой-то былъ много голѣмъ и силенъ чловѣкъ, а послѣ го заклалъ съ мечи си. Саулъ завидѣлъ на Давида за тжж славаж и искалъ да го убие, нѣ Давидъ побѣгнжлъ отъ двора му и съ кротость и трпение прѣтеглилъ длъго врѣменно гонение отъ Саула, кого-то почиталъ като помазанникъ Божий.

Така Давидъ съ кротость и благочестие придобылъ особено благоволение Божие. По смръть-тж на Саула, той царувалъ надъ Израилтяне-ты, побѣдилъ много народы, расширилъ царство-то си; а най-знамѣнито е това, че той изново получилъ отъ Бога обѣщание, подобно *Аврааму*, какво отъ нѣгово-то плѣмя ще ся роди Спаситель, кой-то ще царува вѣчно.